

**Miłość jest
najważniejsza**

**OBRAZY ULICZNE
PIOTRA JARGUSZA**

Miłość jest najważniejsza

Obrazy uliczne Piotra Jargusza

Love is all that matters

Street paintings of Piotr Jargusz

*Kolekcja dedykowana
Urszuli Jargusz - żonie*

Malarstwo to niezwykle medium. Ma ogromną siłę oddziaływania i wpływania na nasze emocje. Malarstwo, które nie pozostawia nas obojętnymi wobec tego, co prezentuje, potrafi kreować nasze myślenie o swojej istocie.

Takie właśnie są obrazy Piotra Jargusza. Artysta za pomocą dłoni, przez którą przepływa jego twórcza energia – myśli, uczucia i wrażliwość, zostawia widome znaki własnej definicji sztuki. Prawie realistyczne bądź niemal abstrakcyjne formy jego wypowiedzi prowadzą nas po meandrach jego artystycznej drogi. W ten sposób dzieli się z nami sobą, opowiada o swoim świecie i o tym, jak ten świat postrzega. To twórca niezwykle, o wyjątkowej subtelności i uważności. Patrzy na wszystko wnikliwie, z filozoficzną zadumą i mądrością. Poszczególne elementy rzeczywistości poddaje głębokiej analizie. Chce zrozumieć świat, w którym żyje, i maluje go tak, jak go czuje. Sztuka Piotra Jargusza powstaje na klatce schodowej, obrazy nie są malowane na sztaludze, papier leży na podłodze, farba jest nakładana prosto z puszki pędzlem, niejednokrotnie widać, że rozkładana jest dłonią. Prace malowane bezpośrednim gestem ręki są bardzo sensualnie, żywe, emocjonalne. Czasami akt malarski bywa wyraźnie powściągliwy, oszczędny i surowy. Mało tu koloru, jako akcent barwny sporadycznie pojawiają się czerwień czy żółć oraz zieleń. Dominują biel i czerń oraz szarości. Artysta maluje bardzo dużo, a szezleszcząca i delikatna materia papieru podkreśla kruchość i ulotność tej sztuki.

Ze swoją twórczością wyszedł na ulicę. Nie musimy zaglądać do galerii, muzeów czy innych zamkniętych przestrzeni wystawienniczych, by spotkać się z jego malarstwem, on ze swoją sztuką wychodzi do nas, staje naprzeciw nas, otacza nas swoimi pracami. Wylepia słupy uliczne obrazami. Widoczne pośród reklam i ogłoszeń, są zjawiskiem mocno się wyróżniającym, intrygującym i osobnym w tym codziennym zgiełku ulicznym. Obrazy te są niczym afisze, ale przecież wydaje się, że niczego nie reklamują, na nic nie zapraszają, niczego nie zapowiadają. Choć może jest właśnie odwrotnie, reklamują sztukę – malarstwo, zapraszają do chwili refleksji, by choć na moment się zatrzymać i zwrócić na nie uwagę. Prowokują, by zastanowić się, co te prace robią pośród plakatów reklamowych i ogłoszeń. Obrazy te wybijają nas z rutyny postrzegania takich miejsc jako banalne. Przykuwają uwagę i angażują. Nasze spojrzenie, przyzwyczajone do czytania ogłoszeń, nagle zostaje pozbawione niewymagających refleksji informacji. Co te prace mówią, jakie niosą przesłanie, co stanowi ich treść? Wszystkie zostały namalowane na papierze pakowym o jednolitym kolorystycznym dla tego materiału, są tego samego rozmiaru. Próżno szukać autorskiego komentarza, jakim jest tytuł, który mógłby nam podpowiedzieć, co widzimy, i wytłumaczyć, przed czym stanęliśmy, automatycznie uruchamiając naszą wyobraźnię. Jest tylko pieczętka „Piotr Jargusz OBRAZY ULICZNE”. Artysta ze swoim dziełem wychodzi na ulicę, wydaje się, iż chce opowiedzieć nam swoją historię. W każdej z tych prac widzimy, jak swobodnie prowadzone są dukt pędzla, czasem gest dłoni, a czasem odnajdujemy odbitą jakąś formę, na przykład puszkę po farbie.

To, co ukazuje się naszym oczom, nie wypełnia całego pola obrazowego. Wszystkie prace łączy jedna podstawowa zasada: amor vacui – umiłowanie pustki.

← *Wir*, farba akrylowa na papierze 125×104 cm

← *The Whirl*, acrylic paint on paper 125×104 cm

Motyw w sztuce, który w przeciwieństwie do horror vacui dąży do ograniczania niepotrzebnych elementów w dziele sztuki. W obrazach artysty zdecydowanie widać upodobanie do dużych niezapełnionych powierzchni i minimalizmu estetycznego. Wyjątek mogą tu stanowić portrety/autoportrety artysty. Płaszczyzna papieru niemal cała wypełniona zostaje w ich wypadku kształtem męskiego piersia. Jeśli szukać powiązań ze światową sztuką, wydaje się, że takie kształtowanie powierzchni bliskie jest estetyce sztuki Antoniego Tàpies, Katalończyka tworzącego abstrakcyjne prace w nurcie informel. W obu przypadkach obrazy nie są przegadane, wydaje się, iż farba rozkładana jest spontanicznie i swobodnie kreuje kształty. U Jargusza odnosi się to jednak do rzeczywistości, do bezpośredniej jej obserwacji i intymnej refleksji samego twórcy. Formy, które pojawiają się w jego pracach, choć na pierwszy rzut oka wydają się nierozpoznawalne, stanowią swoiste kody – znaki, do których artysta sprowadza i ludzi, i zjawiska przyrodnicze. Szukając jeszcze innych powiązań, można w wielu pracach odszukać podobieństwo do rzeźb Alberta Giacomettiego. Prace tego wybitnego szwajcarskiego twórcy to surowe i powściągliwe dzieła – linearne, głównie wertykalne, o czystej, pozbawianej „ornamentów” formie, stanowią esencję człowieka, jego siły, ale też kruchości i delikatności. Nie mniej powściągliwy jest w opisywanej przez siebie rzeczywistości Jargusz, widoczne w jego pracach zazwyczaj proste kształty, linie pionowe, poziome, punkty, czasem owal, odnoszą się do konkretnych elementów rzeczywistości, nie tylko ludzi, opisują takie detale natury jak kamień, drzewo, lasy, łąki, słońce, gwiazdy, ślady na piasku. Pojawiają się też czary, klepsydry czy kielich oraz zwykłe patyki. Kula w jego obrazach ma wymiar magiczny. Jest też chleb. Chleb karmi, syci, daje siłę – symboliczny kształt tej formy wielokrotnie pojawia się w malarstwie Jargusza.

Ważne wątki w jego pracach tworzą niezwykle piękne i przejmujące obrazy. Artysta zamyka w prostej linearnej formie swój zachwyt nad przyrodą – trawami kołysanymi przez wiatr czy drzewami oraz lasami, by w innych pracach kontemplować żmudzkie krzyże albo zadumać się nad losem pochylonej niemal do ziemi kobiety piorącej czy kłęczącej – zastygłej w modlitewnej zadumie.

Wiele w tych obrazach opowieści o sprawach trudnych, ważnych, odnoszących się do sensu i istoty życia. Zwłaszcza kiedy uwaga artysty koncentruje się na relacji damsko-męskiej. Rozgrywające się na jego oczach historie kobiety i mężczyzny to historie zazwyczaj zawite i skomplikowane. Postaci zostają sprowadzone do czarnych i białych form – pozornie przeciwstawionych sobie, a zarazem dopełniających się wzajemnie. Siła i energia tych kontrastów działają jak magnes – wzajemnie się przyciągają. Czasami się zlewają, stają się jednością. Prosta, niemal abstrakcyjna forma, pozbawiona realistycznego obrazowania, pozwala koncentrować się na potędze ich oddziaływania. Wybór kolorów nie jest przypadkowy, gdyż biel często bywa utożsamiana z barwą konotującą cechy takie jak niewinność, łagodność, czystość i delikatność, ale też postawę bierną oraz przyjmującą, a czerń jest postrzegana jako barwa mocna, wyrazista i silna, prezentująca postawę aktywną i dojmującą. Na obrazach te kształty często się przenikają – jakby ze sobą tańczyły w niemal miłosnym splocie. Te spotkania są wyjęte z szerszego kontekstu, widzimy tylko postaci odarte z wszelkich śladów codzienności, sprowadzone do emocjonalnych gestów, do istoty wzajemnego trwania ze sobą. Opowieści artysty o relacjach międzyludzkich to zdecydowanie potwierdzenie jego słów, iż miłość jest

najważniejsza. Jednak nie tylko ludziom i ich wzajemnym powiązaniom przygląda się artysta.

Piękne, niemal poetyckie są prace, na których pojawia się element wątku i osnowy. Niemal jak w życiu dochodzi do przecięcia zdarzeń, czasu, losu i wszelkich emocji. Osnowa to przecież podstawowa część tkaniny, stanowi jej kręgosłup, biegnie wzdłuż niej. Wątek to nić prostopadła do nitki osnowy. Razem stanowią całość, przenikają się jak nici naszego życia, dzięki nim powstaje materiał. Prace, które niemal poetycko obrazują te przeplatające się relacje nie tylko między ludźmi, ale też człowieka z przyrodą. Niosą ze sobą filozoficzną refleksję, w której nasze życie mozolnie staje się tkaniną. Jakże bliskie każdemu z nas są te formy, zamknięte w prostych, krzyżujących się liniach. Codziennosc przeplata się tu z momentami niezwykle – czasami bardzo dramatycznymi, czasami wspaniałymi; miłość występuje na przemian z nienawiścią, śmiech ze łzami, radość ze smutkiem, powaga z żartem.

Zostawia artysta w swoich obrazach ślady drogi, którą przebywa, spostrzeżenia i zachwyty zamieniane na znaki, symbole. To sztuka wyboru, jak mówi, co zostawić w obrazie, jak nie przegadać, jak mądrze skondensować emocje.

W swoim artystycznym posłannictwie Piotr Jargusz jest niesamowicie prawdziwy, autentyczny i szczery, nie schlebia gustom, podąża za swoją prawdą, mądry i poważny. Prace te wciągają, hipnotyzują i zmuszają do głębszego zastanowienia. Jak opowiedzieć o tym, co najważniejsze w życiu; jak opowiedzieć o patrzeniu w gwiazdy, na przepływające po niebie chmury? Jak opisać szum drzew, ich siłę i magię, jak namalować trawy, ich zapach i melodię? Jak streścić malarskim gestem historię staruszki obserwowanej przed kościołem?

Czasami w obrazach Jargusza pojawia się kształt siedzącej postaci. Widać, jak człowiek trwa w zadumie, w zastanowieniu się nad swoim losem. Człowiek zafrasowany niczym przydrożny Chrystus frasośliwy – spotykany w wielu polnych i leśnych kapliczkach. Pojawia się przy tym odwieczna myśl: skąd przyszliśmy, gdzie jesteśmy i dokąd zmierzamy.

Wszystkie prace to historia o człowieku opowiedziana prostym kodem. To narracja o samym artyście i ludziach mu bliskich, ale też tych anonimowych, których gest, czyn go zastanowił. To dzielenie się twórcy z nami jego zachwytem nad odciskiem racicy pozostawionym przez dziką w trawach czy śladami stóp na plaży, to wzruszenie nad łąką z widokiem na góry czy linią horyzontu podczas spaceru nad morzem. Artysta zatrzymuje się w miejscach, obok których często przechodzimy obojętnie, skupieni na swoich codziennych sprawach. Tym samym zatrzymuje nas, by spojrzeć na ten świat wokół, na to, co jest ponad nami i co jest pod naszymi stopami. Podpowiada, by spojrzeć przed siebie, ale też wejrzyć w siebie i się zadumać.

Piękne, mądre i żywe MALARSTWO

*Anna Budzałek
Historyczka Sztuki
Kustosza w Dziale Sztuki Współczesnej
Muzeum Narodowego w Krakowie
maj 2024*

OBRAZY ULICZNE
PIOTRA JARGUSZA

Painting is an incredible medium. It has an incredible power of affecting and influencing our emotions. Painting which does not leave us indifferent to what it presents is able to form our thinking about its essence.

This is particularly true about the paintings of Piotr Jargusz. Using his hands, through which his creative energy – thoughts, feelings and sensitivity – flows, the artist leaves visible marks of his own definition of art. Nearly realistic or nearly abstract forms of his expression lead us through the meanders of his artistic path. In this way he shares with us his world and his perception of it. He is an extraordinary artist, possessing unique subtlety and mindfulness. His eyes penetrate everything he sees and analyze it with philosophical pensiveness and wisdom. He subjects particular elements of reality to in-depth analysis. He wants to understand the world he lives in and he paints it as he feels it. The art of Piotr Jargusz is created on a staircase, his paintings are not created at the easel, paper lies on the floor, paint is applied directly from the tin with a brush, and quite often – with his bare hand. His works are painted directly with his hands, gaining sensuality, vividness and emotions. Sometimes his painting act seems to be clearly reserved, economical and harsh. There is not much color, sometimes we can see red, yellow or green. White and black, along with shades of grey, dominate his paintings. The artists paints a lot, and the rustling and delicate substance of paper emphasizes the fragility and transience of this art.

The artist took his art to the street. We no longer have to visit an art gallery, museum or another closed exhibition area to meet his painting. He comes to us with his art, faces us and surrounds us with his works. He covers poster pillars with his paintings. Standing out from advertisements, they are an exceptional and intriguing phenomenon, so unusual in everyday street hustle and bustle. They seem to be like posters, though they do not seem to advertise anything, they do not invite or announce anything. However, this might exactly be what they do – they advertise art – painting, inviting us to stop for a while and pay attention to them. They provoke us to think what they do among advertisements. They put us off our routine perception of such places as banal. They draw our attention and involve us. Our sight, used to reading advertisements, is suddenly deprived of information that does not require any reflection. What do his works say, what message do they convey, what is their content? They were all painted on the packing paper of the same color, typical of this kind, they are the same size. One will not find any author's comment, such as titles, on them, that could help us understand what we see and explain what we are facing, thus automatically triggering our imagination. They only bear a stamp: "Piotr Jargusz STREET PAINTINGS". The artist takes his work onto the street, it seems that he wants to tell us his story. In every work we can observe how freely he leads his brush or a hand gesture, sometimes we can discern an imprint of some form, such as a paint tin.

What we can see with our eyes does not fill the whole painting area. All his works observe one fundamental principle: amor vacui – love of the void. This is a motif in art which, contrary to horror vacui aims at limiting unnecessary elements in a work

- ← *Ula*, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
- ← *Ula*, acrylic paint on paper 125×104 cm

of art. In the artist's paintings we can observe his love of large, unfilled spaces and esthetical minimalism. The only exception to this can be found in the artist's portraits/self-portraits. Here the surface is almost completely filled with the shape of a man's bust. If we are to look for ties with world art, it seems that such shaping of the surface is close to the esthetics of Antonio Tàpies, a Catalanian who creates abstract works in the informal style. In both cases, the paintings are not too wordy, it seems that paint is applied spontaneously and freely creates shapes. In Jargusz works, this, however, refers to reality, direct observation of it and intimate reflection of the creator himself. The forms appearing in his paintings, though at first they seem unrecognizable, constitute specific codes – signs, to which the artist brings both people and natural phenomena. Seeking other connections, one can find in many of his paintings similarities to the sculptures of Albert Giacometti. The works of this outstanding Swiss sculptor are raw and reserved – linear, mostly vertical, with pure, deprived of any "ornamentation" form, constituting an essence of human beings, their strength, but also fragility and delicateness. Jargusz is equally reserved in reality he describes, simple shapes, vertical and horizontal lines, points, sometimes oval shapes, visible in his works, refer to specific elements of reality, not only to people, describing such details of nature as a stone, a tree, forests, meadows, the sun, stars, traces on sand. One can also find there goblets, hourglasses, chalices or ordinary sticks. The sphere acquires a magical dimension in his paintings. There is also bread. Bread feeds us, kills hunger, gives energy – the symbolic shape of this form is frequently visible in Jargusz painting.

Important themes in his paintings create incredibly beautiful and moving paintings. In a simple, linear form, the artist expresses his admiration of nature – grass swayed by the wind, trees and forests, he contemplates Samogitian crosses or ponders upon the fate of a ground-bent women washing clothes or kneeling – frozen in her prayer.

There are many stories about difficult and important matters in his paintings, referring to the sense and meaning of life. Especially when the artist's attention concentrates on the relationship between men and women. The stories involving men and women, which we can see in his paintings, are usually complicated and complex. The characters are expressed in black and white forms – seemingly contrasted with each other, but somehow complementary. The power and energy of these contrasts acts like a magnet – they attract each other. They sometimes merge and become one. Simple, almost abstract form, deprived of realistic imaging, allows us to focus on the power of their influence. The choice of colors is not random, as white is often associated with the color possessing such connotations as innocence, gentleness, integrity and delicateness, but also passivity and reception, whereas black is perceived as a strong, distinctive and powerful color, presenting active and dominant attitude. These two shapes often penetrate each other in the paintings – as if they were dancing in a love tangle. These meetings are taken out of a wider context, we can only see characters deprived of every trace of everyday life, limited to emotional gestures, to the essence of their mutual co-existence. The artist's tale on relations between people clearly confirms his words that love is all that matters. However, he does not only look at people and their relations.

He is the author of beautiful and poetic works devoted to the motif of thread and yarn. As in real life, events, time, fate and all emotions coincide. Yarn is the

basic element of fabric, constituting its backbone, running along it. Thread is perpendicular to yarn. Together they constitute the whole, they penetrate each other like threads of our life, they make up fabric. The works poetically image these intertwining relations not only between people but also between them and nature. They convey philosophical reflections in which our life laboriously becomes fabric. We find these forms, closed in straight, crossing lines, very close to our heart. Everyday life intertwines with unusual moments – sometimes very dramatic, sometimes glorious; love interlaces with hate, laughter with tears, joy with sadness, seriousness with jokes.

In his paintings, the artist leaves the traces of his own way, his observations and admirations transformed into signs and symbols. This is the art of choosing, as he says, what should be left in the paintings, how not to make it too verbose, how to condense emotions wisely.

In his artistic credo, Piotr Jargusz is incredibly true, authentic and sincere, he does not flatter any tastes, he pursues his own truth and he is wise and serious in his pursuit. His works involve, hypnotize, and force us to consider them deeply. How do we talk about the most important in life; how to talk about looking at stars, at passing clouds? How to describe the swoosh of trees, their power and magic, how to paint grass, its smell and melody? How to summarize in a painting gesture the story of an old woman observed in front of a church?

Sometimes we can see a pitting person in his paintings. We can observe a person deep in his or her thoughts, pondering their fate. A pensive person, just like the roadside figure of pensive Christ – met in many field and forest chapels. One cannot stop thinking then about where we came from, where we are and where we are going.

All the works present a story of a human being, told in a simple code. It is a narrative of the artist and his nearest and dearest, but also of anonymous people whose gestures or actions made him think. They constitute the artist's sharing of his admiration over an imprint of a boar left in the grass or footprints on the beach, his thrill over a meadow with a mountain view, or the line of the horizon seen on a walk by the sea. The artist stops in places that we often pass by indifferently, focused on our everyday matters. In this way he stops us to look at the world around us, at what is above us and below our feet. He suggests we should look ahead, but also look inside us and ponder.

Beautiful, wise and vivid PAINTING

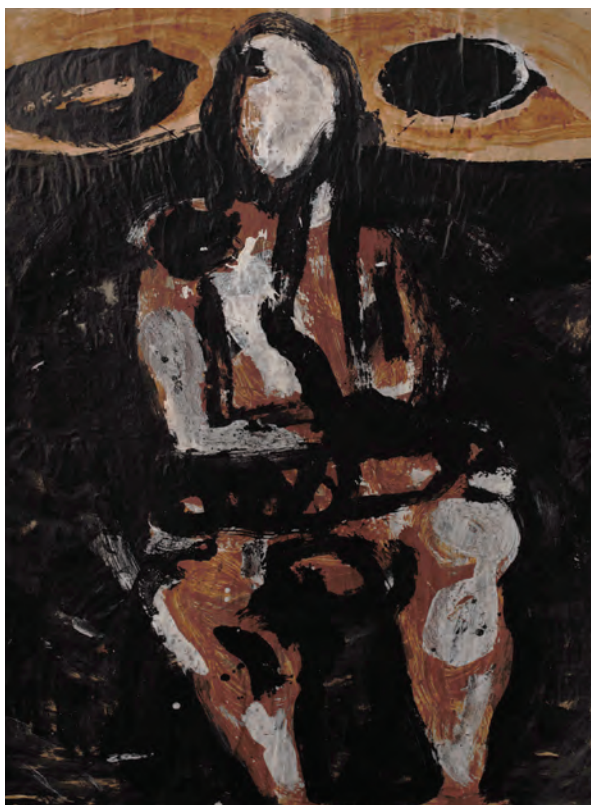
*Anna Budzałek
Art Historian
Custodian in Department
of Contemporary Art in
National Museum in Kraków
May 2024*

Idący, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Walking, acrylic paint on paper 125×104 cm

Trawy, farba akrylowa na papierze 125×104 cm →
Grasses, acrylic paint on paper 125×104 cm →

Frasobliwy, farba akrylowa na papierze 125×104 cm

Pensive, acrylic paint on paper 125×104 cm

Trawy na Klinach, farba akrylowa na papierze 125×104 cm

Grasses on the Kliny Area, acrylic paint on paper 125×104 cm

Widok na siebie, farba akrylowa na papierze 100×70 cm →

The View of Oneself, acrylic paint on paper 125×104 cm →

Panna Młoda, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Bride, acrylic paint on paper 125×104 cm

- ← *Ja Gore*, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
- ← *I am afire*, acrylic paint on paper 125×104 cm

Czarne i Białe słońce, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Black and the White Sun, acrylic paint on paper 125×104 cm

Czarne i Białe pole, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Black and the White Field, acrylic paint on paper 125×104 cm

Zamyślony, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Thoughtful, acrylic paint on paper 125×104 cm

Polny Kamień, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Fieldstone, acrylic paint on paper 125×104 cm

Biała i Czerwona róża I, II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The White and the Red Rose I, II, acrylic paint on paper 125×104 cm

- ← Klejąc Obrazy uliczne z cyklu *Autobiografia*
- ← Gluing the street paintings from *The Autobiography Cycle*

Kobieta i mężczyzna I, II, III, IV, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The woman and the man I, II, III, IV, acrylic paint on paper 125×104 cm

Rycerz i Biegająca Ula, Obrazy uliczne z cyklu *Autobiografia*, Kraków
The Knight and Running Ula, Street paintings from The Autobiographies Cycle, Kraków

Chleb, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Bread, acrylic paint on paper 125×104 cm

Droga I, II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Way I, II, acrylic paint on paper 125×104 cm

- ← *Mózg*, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
- ← *The Brain*, acrylic paint on paper 125×104 cm

Chmura z białą i czarną czarą, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Cloud with a white and a black goblet, acrylic paint on paper 125×104 cm

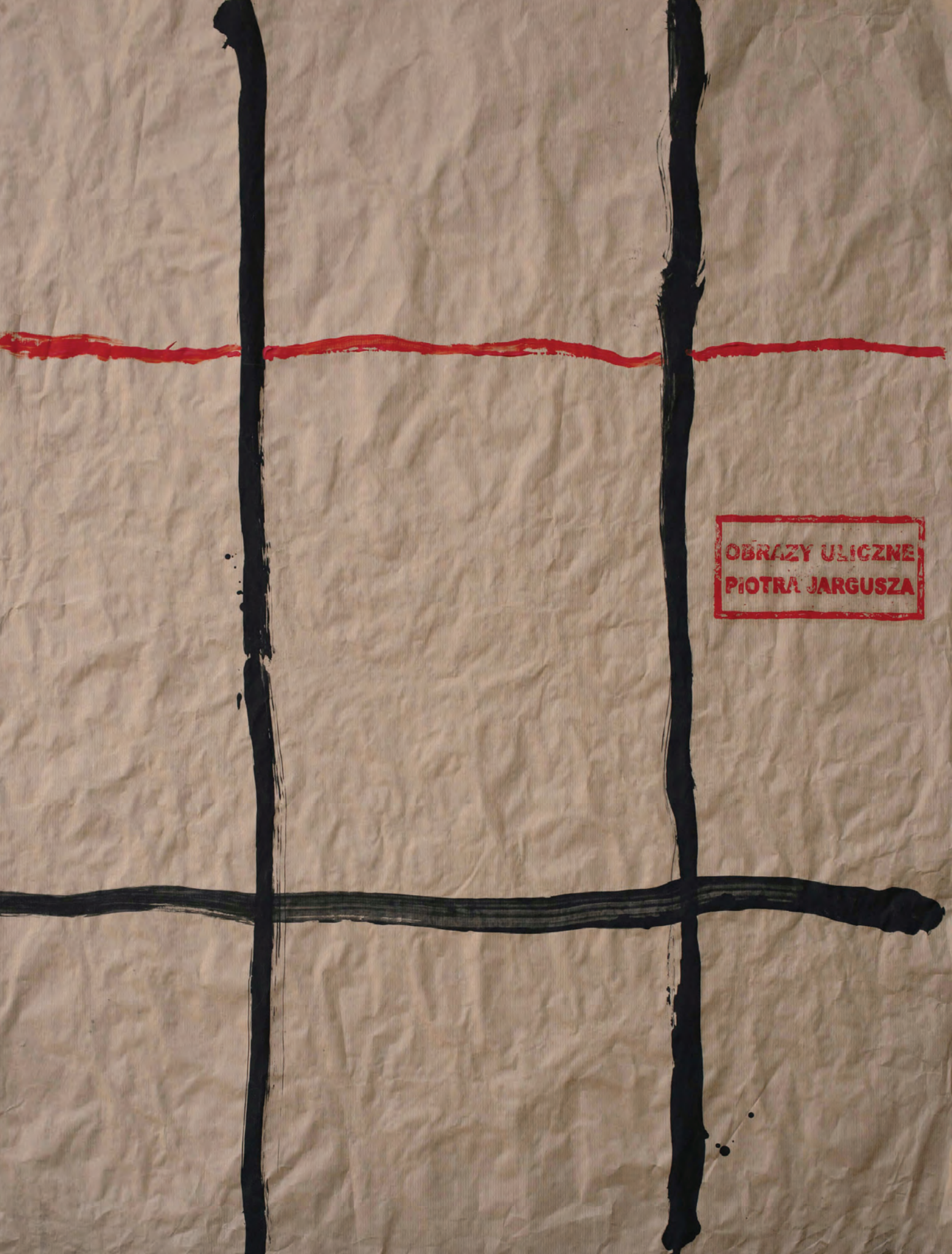

Brama, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Portal, acrylic paint on paper 125×104 cm

Dqb, farba akrylowa na papierze 125×104 cm →
The Oak, acrylic paint on paper 125×104 cm →

The image shows a piece of crumpled, light-colored paper. It is marked with two thick, hand-drawn black lines that intersect to form a large cross. A single, thinner red line is drawn horizontally across the upper portion of the page. In the upper right quadrant, there is a red rectangular stamp containing text in Polish.

OBRAZY ULICZNE
PIOTRA JARGUSZA

Białe i Czarne kraty I, II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The White and the Black bars I, II, acrylic paint on paper 125×104 cm

← *Wątek i Osnowa, Czas i Zdarzenie, farba akrylowa na papierze 125×104 cm*
 ← *Warp and Weft, Time and Chance, acrylic paint on paper 125×104 cm*

Mężczyzna z rybą, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The man with the fish, acrylic paint on paper 125×104 cm

Ślady na piasku I, II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The marks in the sand I, II, acrylic paint on paper 125×104 cm

Autoportret z pędzlem, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Self-portrait with the brush, acrylic paint on paper 125×104 cm

- ← *Kilka rzeczy z Owanta, farba akrylowa na papierze 125×104 cm*
- ← *A few things from Owanta, acrylic paint on paper 125×104 cm*

Matka I, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Mother I, acrylic paint on paper 125×104 cm

Matka II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm →
The Mother II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm →

Robotnicy, Obrazy uliczne z cyklu Viatoris, Warszawa
The Workers, Street paintings from The Viatoris Cycle, Warszawa

Oto człowiek I, farba akrylowa na papierze 125×104 cm

Here is the man I, acrylic paint on paper 125×104 cm

Mężczyzna z gołębiem, farba akrylowa na papierze 125×104 cm

The man with the pigeon, acrylic paint on paper 125×104 cm

Pień drzewa I, II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The tree trunk I, II, acrylic paint on paper 125×104 cm

← *Penis, farba akrylowa na papierze 125×104 cm*
 ← *The penis, acrylic paint on paper 125×104 cm*

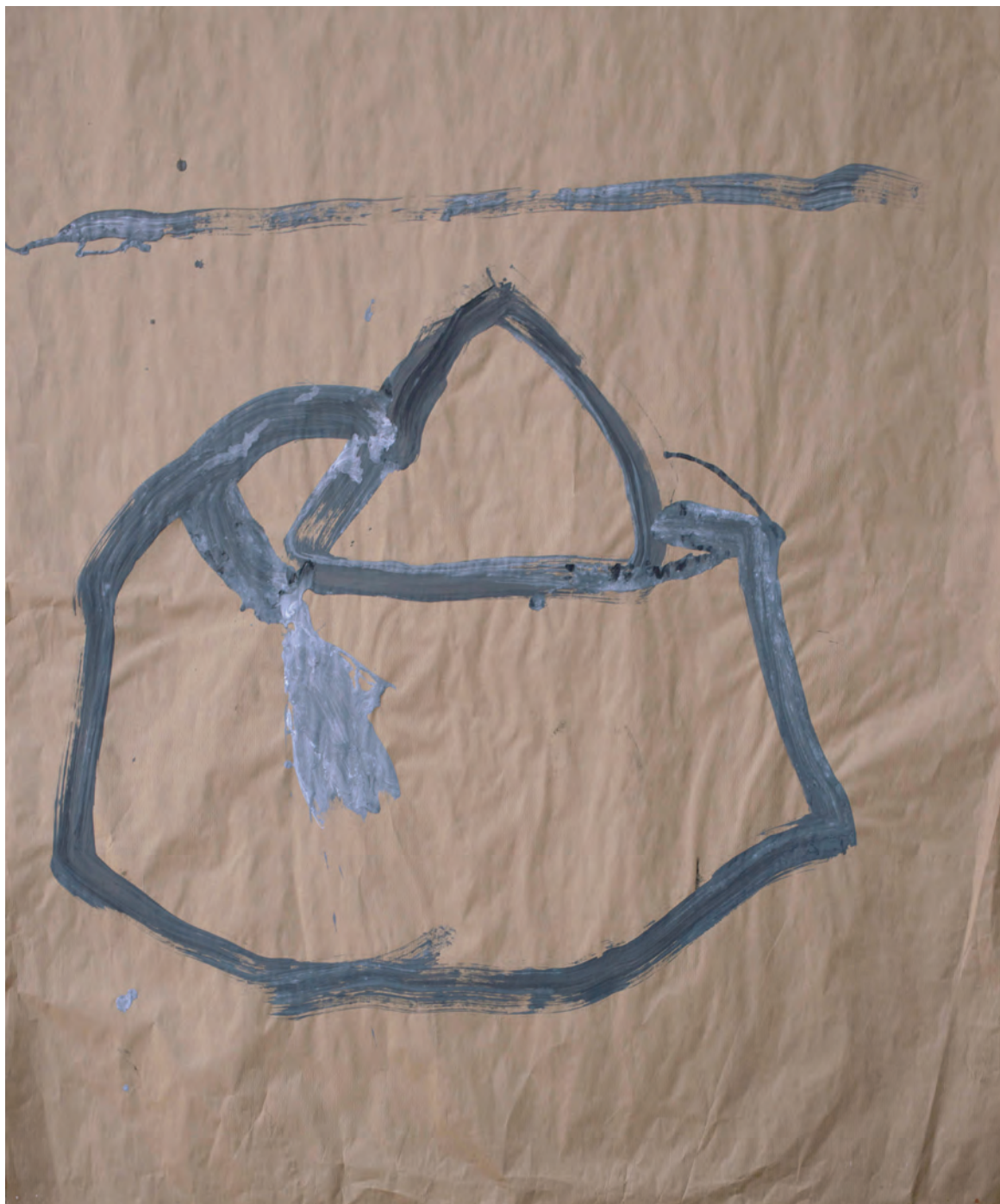

Para, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Couple, acrylic paint on paper 125×104 cm

Myślący, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Thinker, acrylic paint on paper 125×104 cm

← *Ojcostwo*, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
 ← *The Fatherhood*, acrylic paint on paper 125×104 cm

Zamki na piasku, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Castles on the sand, acrylic paint on paper 125×104 cm

Siedzący na brzegu morza, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Sitting on the sea shore, acrylic paint on paper 125×104 cm

Olga nad Dniestrem, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Olga by the Dniestr River, acrylic paint on paper 125×104 cm

Kobieta z Poczajowa, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
A woman from Poczajiw, acrylic paint on paper 125×104 cm

Ziemia I, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Earth I, acrylic paint on paper 125×104 cm

Ziemia II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Earth II, acrylic paint on paper 125×104 cm

Siedzący II, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Sitting II, acrylic paint on paper 125×104 cm

Leżący człowiek, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The lying man, acrylic paint on paper 125×104 cm

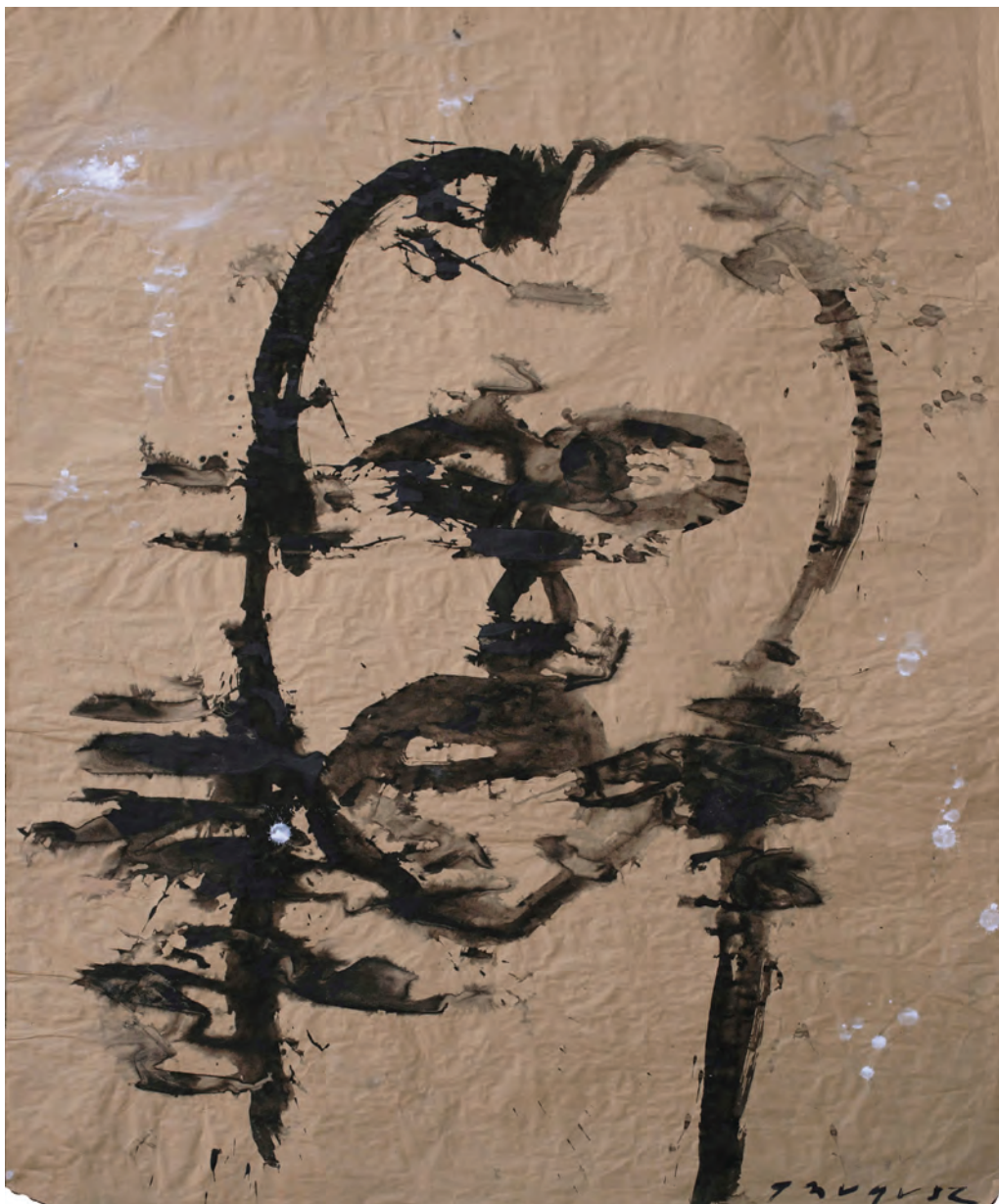
- ← *Kapliczka*, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
- ← *A Shrine*, acrylic paint on paper 125×104 cm

Praczka, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Laundress, acrylic paint on paper 125×104 cm

Las, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Forest, acrylic paint on paper 125×104 cm

Zamyślony, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
Thoughtful, acrylic paint on paper 125×104 cm

Deszcz, farba akrylowa na papierze 125×104 cm →
The Rain, farba akrylowa na papierze 125×104 cm →

Żuraw, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
A Crane, acrylic paint on paper 125×104 cm

Ścieżka dla dzików na Klinach, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
A path for the boars in the Kliny Area, acrylic paint on paper 125×104 cm

← Widok na moje plecy, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
 ← *A view of my back, acrylic paint on paper 125×104 cm*

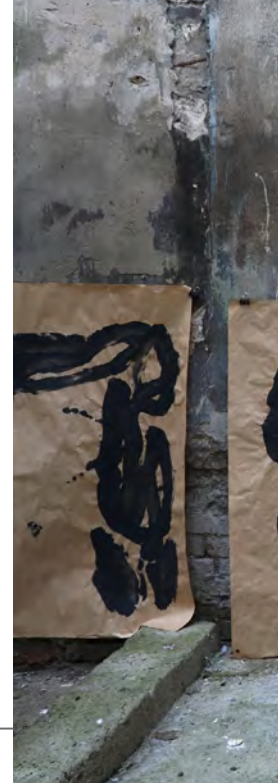

Patyki, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
The Sticks, acrylic paint on paper 125×104 cm

Wiaderko z farbą, farba akrylowa na papierze 125×104 cm
A bucket of paint, acrylic paint on paper 125×104 cm

- pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Jargusz
- youtube.com/watch?v=TzpO_PUPG3E
- rep.up.krakow.pl/xmlui/handle/11716/6947
- pbc.up.krakow.pl/dlibra/publication/5299/edition/5191
- pbc.up.krakow.pl/dlibra/publication/8349/edition/8112
- youtube.com/watch?v=3TLqBT6Rqs4
- youtube.com/watch?v=59MbCq_H5Bc
- tygodnikprzeglad.pl/najpierw-czlowiek-potem-artysta-rozmowa-prof-piotrem-jarguszem/
- radioandrychow.pl/wystawa-jargusz-bury-w-oswiecimiu/

PIOTR JARGUSZ

Absolwent krakowskiego Liceum Sztuk Plastycznych, gdzie uczył się pod okiem Piotra Jarży. Studiował na Wydziale Malarstwa i Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach profesorów: Stanisława Rodzińskiego, Zbysława Grzywacza, Janusza Orbitowskiego, Włodzimierza Kunza i Stanisława Wejmana. Ukończył Studium Pedagogiczne ASP w Krakowie, prowadzone przez prof. Adama Brinckena. W 2012 roku otrzymał tytuł profesora sztuk plastycznych.

Realizuje idee malarstwa w przestrzeni społecznej. Malowane na szarych, pakunkowych papierach obrazy nakleja na słupy ogłoszeniowe. Animuje działania artystyczne i pisze teksty o sztuce. W Instytucie Malarstwa i Edukacji Artystycznej na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie prowadzi autorską pracownię malarstwa i pracownię projektów w przestrzeni społecznej. Sprawuje również funkcję dyrektora powyższego Instytutu, wybrany na to stanowisko po raz kolejny.

Jego prace prezentowane były w sumie na stu indywidualnych pokazach w kraju i za granicą. Jest trzykrotnym stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego i laureatem Nagrody Ars Quarendi, przyznawanej za wybitne osiągnięcia na rzecz kultury Małopolski. Został odznaczony srebrnym i złotym Medalem za Długoletnią Służbę. Należy do Stowarzyszenia Artystycznego Otwarta Pracownia.

Autor przed Otwartą Pracownią, ul. Dietla 11 w Krakowie
Author in front of Otwarta Pracownia, 11 Dietla Street, Kraków

PIOTR JARGUSZ

Graduate of the High School of Fine Arts in Cracow, where he was taught by Piotr Jarza. Studied at the Faculty of Painting and the Faculty of Graphic Arts at Academy of Fine Arts in Cracow in the studios of professors: Stanisław Rodziński, Zbysław Grzywacz, Janusz Orbitowski, Włodzimierz Kunz and Stanisław Wejman. Graduated from Pedagogical Study of the Academy of Fine Arts in Cracow in the studio of professor Adam Brincken. In 2012 he was awarded the title of professor of fine arts.

He implements the idea of painting in social space. Painted on grey, wrapping paper, his paintings are pasted on advertising poles. He is an animator of artistic activities and an author of texts on art. In the Institute of Painting and Art Education at the University of the National Education Commission in Cracow he runs his painting studio and the studio for projects in social space. He is also the director of the above Institute, performing this function for the third consecutive time.

His works have been presented in 100 individual shows in Poland and abroad. He received the scholarship of the Ministry of Culture and National Heritage three times. He won the Ars Quaerendi Prize awarded for outstanding achievement for Małopolska culture. He was awarded with the silver and gold Medal for Long Service. Member of the "Otwarta Pracownia" Artistic Association.

Tytuł wystawy

MIŁOŚĆ JEST NAJWAŻNIEJSZA
Obrazy uliczne Piotra Jargusza

Termin i miejsce wystawy

24 maja – 30 czerwca 2024
Galeria Sztuki Współczesnej BWA SOKÓŁ
w Nowym Sączu
33-300 Nowy Sącz, ul. Długosza 3

Rada Programowa Galerii BWA SOKÓŁ 2024

prof. Andrzej Szarek
Andrzej Biernacki
prof. Jerzy Fober
dr hab. Dariusz Juruś, prof. UJ

Koordynator wystawy, redakcja katalogu

Alicja Gołyźniak, Urszula Modliborek

Tekst

Anna Budzałek

Tłumaczenie

Leszek Wójcik

Korekta w języku polskim

Anna Poinc-Chrabąszcz

Zdjęcia

Jan Bujnowski – str. 62/63, Helena Jargusz – str. 42,
Piotr Jargusz – str. 26, Marcin Kania – str. 22,
Stanisław Wójcicki – pozostałe

Okładka – IV

Oto człowiek 1, farba akrylowa na papierze 125×104 cm

Projekt i skład katalogu

Ewa Mrózek

Organizator wystawy, wydawca katalogu

© Galeria Sztuki Współczesnej BWA SOKÓŁ
Małopolskie Centrum Kultury SOKÓŁ
Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego
33-300 Nowy Sącz, ul. Długosza 3
www.bwasokol.pl | www.mcksokol.pl
f @ /bwasokol

Drukarnia GOLDRUK, Nowy Sącz
Rok wydania 2024
Nakład 300 egz.

ISBN 978-83-66307-49-0

Exhibition title

LOVE IS ALL THAT MATTERS
Street paintings by Piotr Jargusz

Exhibition date and venue

24 May – 30 June 2024
BWA SOKÓŁ Gallery of Contemporary Art
in Nowy Sącz
33-300 Nowy Sącz, Długosza Street 3

Program Board of BWA SOKÓŁ Gallery 2024

Prof. Andrzej Szarek
Andrzej Biernacki
Prof. Jerzy Fober
Dr hab. Dariusz Juruś, prof. UJ

Exhibition coordinator, catalog editor

Alicja Gołyźniak, Urszula Modliborek

Text

Anna Budzałek

Translations

Leszek Wójcik

Polish proofreading

Anna Poinc-Chrabąszcz

Photos

Jan Bujnowski – p. 62/63, Helena Jargusz – p. 42,
Piotr Jargusz – p. 26, Marcin Kania – p. 22,
Stanisław Wójcicki – others

Cover – IV

Here's the man 1, acrylic paint on paper 125×104 cm

Catalog design and setting

Ewa Mrózek

Exhibition organizer, catalog publisher

© BWA SOKÓŁ Gallery of Contemporary Art
SOKÓŁ Małopolska Culture Center
Cultural Institution of the Małopolska Region
33-300 Nowy Sącz, Długosza Street 3
www.bwasokol.pl | www.mcksokol.pl
f @ /bwasokol

Printing house GOLDRUK, Nowy Sącz
Published in 2024
Edition 300 copies

ISBN 978-83-66307-49-0

SOKCŁ
Małopolskie Centrum Kultury
INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

MAŁOPOLSKA

bwa_sokół

ISBN 978-83-66307-49-0